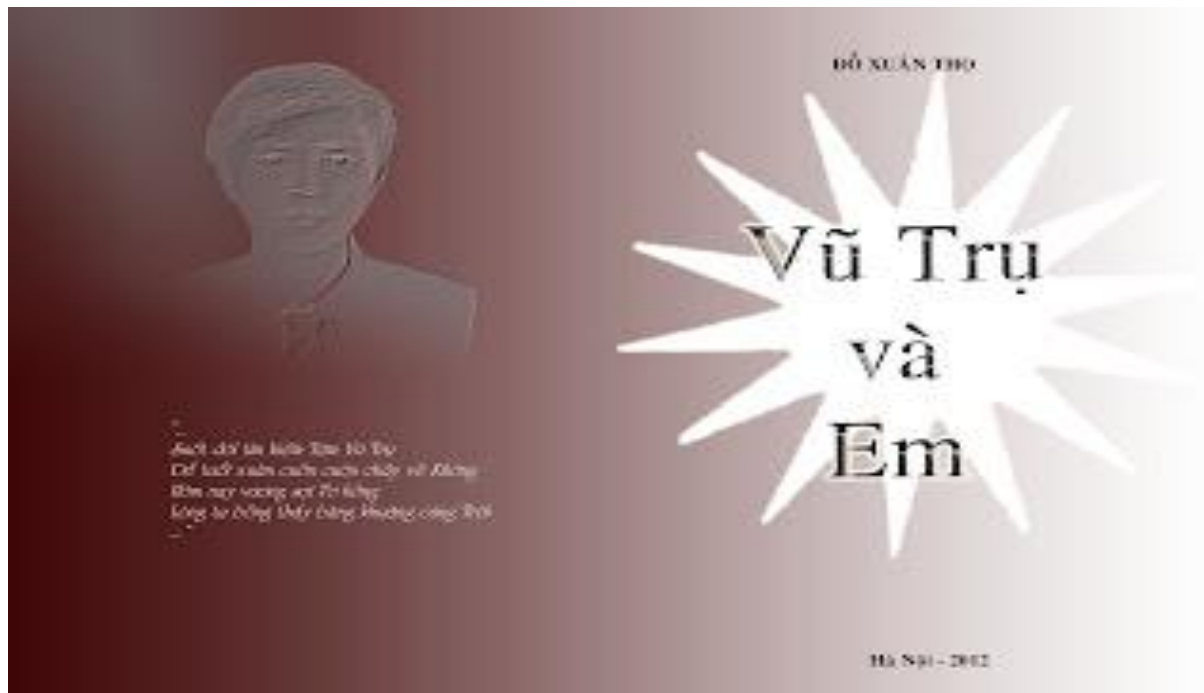

TUYỂN TẬP THƠ CỦA ĐỖ XUÂN THỌ

Mục Lục

Lời Mở Đầu	2
Vũ Trụ Và Em	3
Những Chàng Trai Đi Bộ	5
Suy Tư Đêm Giao Thừa	7
Đạo Sĩ	8
Em Và Rượu	9
Dạy Con	10
Khóc	11
Tình Yêu Ở Cõi Niết Bàn	13
Em Và Mẹ	15
Xuân Kỷ Sửu	16
Chia Tay Em	18
Tâm Vũ Trữ Và Đề	19
Gởi Con Trai Út Nhân Ngày Sinh Nhật	20
Cảm Xúc Xuân Canh Dần	22
Sự Vô Biên Của Tâm Vũ Trụ	23
Những Lát Cắt Của Thời Gian	25
Mặt Trái Của Kinh Dịch.	27

LỜI MỞ ĐẦU

Khi tiến về Tâm Vũ Trụ với tốc độ gấp 1 tỷ lần tốc độ ánh sáng, không chỉ các tiên đề, các định lý, các học thuyết, các truyền thống, các giáo lý tôn giáo, các đạo đức thiêng liêng...mà ngay cả những thần tượng, những bạn bè, những người yêu v.v... cũng vắng đi hết vì không chịu được sự thử thách khắc nghiệt của chân lý tuyệt đối. Lúc đó chỉ còn lại tình yêu đích thực, chân lý đích thực, những người bạn đích thực, người yêu đích thực v.v... trong tôi.

Nhiều lúc tôi đau đớn cực độ vì những niềm tin tuổi thanh niên bị đổ nhào. Nhiều lúc tôi hoang mang cực độ như đang trên một con thuyền nhỏ giữa biển mêh mông bão tố. Nhiều lúc tôi thấy cô đơn hơn cả Chúa Jêsu khi vác cây thánh giá bị loài người ném đá. Nhiều lúc tôi thấy buồn muốn khóc vì cảm thông với nỗi buồn của Phật Tổ Như Lai nhưng còn nước mắt đâu mà khóc...Nhiều lúc tôi muốn tự tử vì người đời coi tôi như một thằng điên...

Tuy nhiên một lời động viên của những người bạn đích thực, một nụ hôn của người yêu đích thực... cũng đủ làm tôi yêu cái Vũ Trụ bao la và thân yêu này vô hạn, yêu đất mẹ Việt Nam này vô hạn... và yêu Tâm Vũ Trụ vô vô hạn.

Tôi vẫn còn bước đi được khi bạn bè phản bội, khi người yêu hắt hủi, khi đồng nghiệp mỉm cười thương hại... vì tôi vẫn có một tình yêu mãnh liệt với Tâm Vũ Trụ, vì tôi có thể lý giải cho tôi được mọi điều...

Tôi đã nói thẳng ra với các Phật tử rằng Phật Tổ Như Lai đã sai lầm khi chỉ ra nguyên nhân của sự khổ đau của loài người là “chấp ngã”...

Tôi đồng ý với Nguyễn Huy Thiệp xem truyện Kiều của Nguyễn Du như một cô gái trinh tiết Việt Nam bị nền văn hoá Trung Hoa hãm hiếp...

Tôi đã nói với linh hồn Einstein rằng tư duy có vận tốc nhanh hơn ánh sáng hàng tỷ lần...

Nhưng tôi thấu hiểu sự vĩ đại của Hồ Chí Minh, Võ Nguyên Giáp, Nguyễn Chí Thanh... Tôi vẫn đau đáu không biết làm gì để trả ơn tướng Văn Tiến Dũng, tướng Phùng Thế Tài và sư trưởng sư 304 Hoàng Đan...Tôi cảm thông với nỗi buồn của Văn Cao... Tôi khóc vì lời của Hoàng Tuy không thấu đến tận trời... Tôi yêu vô hạn những áng văn của Nguyên Ngọc... Tôi kính yêu bố tôi, mẹ tôi, những người mù chữ nhưng đã nuôi dạy anh em tôi nên người... Tôi thấp nén hương trước hương hồn đồng đội tôi ở Quảng Trị...Tôi cũng luôn tưởng nhớ đến các hương hồn của những chiến sỹ hải quân Cộng Hoà bên kia chiến tuyến đã hi sinh để bảo vệ quần đảo Hoàng Sa...

Và hơn lúc nào hết, tôi yêu dân tộc Việt Nam đến cháy ruột cháy lòng...

Bằng những vần thơ này, hay nói chính xác hơn là những bài văn vần này (vì tôi làm về toán, không phải là nhà thơ), tôi muốn mô tả những trạng thái tình cảm mà tôi đã trải qua kể từ khi tôi nghiên cứu thuyết Tâm Vũ Trụ đến khi hoàn thành nó. Tập thơ này sẽ không bao giờ xuất bản mà chỉ để đọc cho bạn bè và người thân của tôi nghe./.

VŨ TRỤ VÀ EM

Em thánh thiện, trầm tư và uy nghi
Đôi mắt em lay động cả một trời kiến thức
Không phải kiến thức của lũy-tre-làng-Trái Đất
Mà của Vũ Trụ lồng nhau đến vô tận phải không em ?
Em yêu !
Chúng ta chẳng qua là những con virus
Trong cái cơ thể khổng lồ của con virus chứa vũ trụ Einstein
Như một nội tạng đang vận động chậm, nhanh
Và con virus này đang sống cùng đồng loại
Trong một vũ trụ nào đó
Đến lượt mình, vũ trụ này lại là nội tạng
Của một con virus lang thang
Cứ như thế
Vũ Trụ lồng nhau đến vô hạn
Như tình em anh uống sao cho cạn
Đã say rồi anh nhắm cả trời sao
Einstein ư ?
Gơ-đen ư ?
Lão Tử ư ?
Tất cả chỉ là những con virus không hơn không kém !
Trong Vũ Trụ bao la này
Trong cái Vũ Trụ lồng nhau đến vô hạn
Một con virus giận hờn cũng chấn động cả hành tinh
Tuy nhiên anh vẫn yêu sự vô hạn
Bởi đôi mắt em nhìn anh vô hạn còn gì?
Anh muốn gục đầu vào ngực em một tí
Để đầu anh nguội lại với Trần Gian
Để anh trả lời được câu hỏi đang tranh cãi miên man
Của các vĩ nhân trong lũy tre làng Trái Đất

Rằng có phải loài người là duy nhất ?
Rằng Vũ Trụ này có nhận thức được hay không?
Anh sẽ có lỗi với tổ tông
Với em và những người anh yêu quý
Nếu anh không vất kiệt được những gì tinh túy
Của các con virus lòng nhau để có một lời giải vô song !
Anh sẽ dâng lời giải đó với một tấm lòng
Cho mẹ Việt Nam, anh quần quai yêu thương và kính trọng
Và rồi anh luôn hỏi một câu
hỏi lòng nhau đến vô vọng
Trong Vũ Trụ vô hạn này, anh có chứa hết trái tim em ?

Hà Nội, ngày 21/6/2012

NHỮNG CHÀNG TRAI ĐI BỘ

Thân tặng những học sinh trường Long Châu Sa

Chúng ta, những chàng trai đi bộ
Khắp bốn phương đều có dấu chân ta
Và hôm nay, trên đường Long Châu Sa
Ta vẫn bước những bàn chân kỳ diệu
Chúng ta đi từ nơi Cầu Miếu
Đất trung du muôn triệu dốc triền
Mặt trời đất vẫn nắng gió liên miên
Ta vẫn bước trên con đường Lý Tường
Chẳng mong chi những ngày sung sướng
Có xe đi, không phải bộ hành
Hỡi những kẻ đạp xe nhanh!
Đừng khinh chúng ta, nhưng con người đi bộ
Chúng ta đi chẳng cần mi dung độ
Rủ long thương hoặc nhỏ nước mắt buồn
Chúng ta đi như gió tuôn
Vun vút lướt trên đường Thiên Lý
Và bên tai ta, giọng ca huyền bí
Của nữ thần Thời Gian trong làn không khí
Và chúng ta vẫn đi
Mắt vẫn nhìn phía trước
Đầu đội trời chân ta vẫn bước
Muôn dặm đường lui dưới chân ta
Kìa cột hải đăng Khói Lửa xa xa
Đang vẫy gọi ta bước nhanh trên con đường Gió Lốc
Cuộc đời ta lấy chân trời làm mốc
Lấy núi sông và đồi dốc đo đường
Chúng ta đi, chẳng cần những tình thương

Chẳng cần ai nhìn tới
Lòng ta vẫn thành thơ
Đã qua dốc Mặt Trời
Đường Bạch Dương chói nắng
Thành Lâm Thao sương mù phủ trắng
Và kia rồi mái trường Long Châu Sa

*Lâm Thao, mùa Hạ năm 1969
(Hè năm lớp 8C Trường cấp 3 Long Châu Sa)*

SUY TƯ ĐÊM GIAO THỪA

Tết về tôi sấm cảnh đào
Để sóng ý thức vỗ vào cõi xuân
Giao thừa đứng lặng ngoài sân
Lắng nghe trời, đất xoay vần tâm can
Thiếu rồi tiếng pháo nổ ran
Tiếng cười Dân Tộc hân hoan đất trời
Thiếu đi một chút tình người
Tư duy Vật Chất quán trôi mắt rồi
Thiếu đi một cái động trời
Triết học đất Việt chưa người dựng xây
Niềm tin vay mượn của Tây
Không gian Ý Thức còn đầy xích gông
Đói nghèo vẫn quấn trong lòng
Bao giờ đất Việt thành rồng bay lên.

Tết Mậu Thìn 1988

ĐẠO SỸ

Đạo sỹ ngồi thiền trong hang núi
Mắt nhắm nghiền cố đuổi kịp các tư duy
Nhưng than ôi! Ánh sáng nặng như chì!
Lòng yêu nước như trăm ngàn xiềng xích!
 Cô đơn...
 Mênh mang...
 Bao giờ tới đích ?
Lại pha trà và hút thuốc Lào sông...

Hà Nội, Mùa Thu năm 1995

EM VÀ RƯỢU

Em muốn anh bỏ rượu thì em phải biến thành rượu
Một phát minh vĩ đại của loài người
Làm đắm say bao tư duy muốn vươn đến tận trời
Để tung hoành ý tưởng

*

Em muốn anh bỏ rượu thì em phải biến thành rượu
Để anh uống em từng ngụm đắm say
Để hồn anh phiêu lãng đến trời mây
Để nụ hôn đắm đuối

*

Em muốn anh bỏ rượu thì em phải biến thành rượu
Để cho đất trời xoay tít vào một điểm hư vô
Để cuộc đời anh khi đi xuống đến mò
Vẫn chỉ biết em là rượu.

Hà Nội, mùa Xuân năm 2002

DẠY CON

Dân tộc ta sinh ra và lớn lên
Trong máu lửa của các cuộc chiến tranh liên miên
Dành độc lập và tự do cho dân tộc
Và hôm nay khi mặt trời bình yên đã mọc
Ta muốn nói lời tha thiết của non sông
Với con ta, đang học vỡ lòng
Bài học cha ông đánh giặc
Từ thua chiếc nỏ thần bị My Châu đánh cắp
Nên An Dương Vương phải thua giặc phương Bắc
Cho đến hôm nay có những kẻ bán đất ở biên thùy
Mong giữ yên ghế cho lũ quan tham những
Ta không muốn dạy con ta những trận thắng
Bởi hương hồn tổ tiên ta sẽ mắng
Ngạo mạn làm chi? Hãy nghiền ngẫm tư duy
Về những thất bại đáng cay thuộc loại nhất, nhì
Như Thánh Gióng đấm mình trong suy tưởng
Suốt ba năm không hề nói một lời
Hãy nghiền ngẫm như Nguyễn Ái Quốc ở thành Pari
Như Võ Nguyên Giáp ngồi thiền trước lá Quân kỳ
Như Quang Trung trước khi vào chiến dịch
Như Nguyễn Trãi trong những đêm khuya tĩnh mịch....
Ôi! Ông cha ta nghiền ngẫm, tư duy....
Những chiến thắng vang dội thần kỳ
Những bước đi tuyệt vời của dân tộc
Phải chăng được bắt đầu bằng những tư duy kỳ quặc
Của những cái đầu không chịu xiềng gông....

* * *

Con ơi con! Không được nhờn nhờ với chiến thắng
Một phút chủ quan sẽ là cay đắng
Của cuộc đời con, của ông cha ta
Con sẽ đi tiếp cuộc trường chinh khi cha đã già
Nhưng luôn nhớ phải tập trung, đừng bao giờ phân tán
Dân tộc ta không phân biệt công nhân và tư sản
Không phân biệt nông dân và địa chủ
Tất cả đều được sinh ra từ máu mủ
Của Âu Cơ và Lạc Long Quân
Hai tiếng "Đồng bào", hai tiếng " Nhân dân"
Sẽ định hướng cho con trong những phút giây chao đảo

* * *

Không có gì quý hơn Độc lập và Tự do
Trong không gian hữu hình hay vô hình
Chân lý đó con mang theo suốt cuộc hành trình
Để giải phóng không gian Ý Thức
Đánh đuổi những tư tưởng ngoại bang đang áp bức
Lên tư duy của dân tộc ta
Lên tư duy của tổ tiên, ông, cha
Để không gian đó trở nên thuần khiết
Mang bản sắc và hồn thiêng dân tộc Việt
Lân cận rất gần Tâm Vũ trụ thiêng liêng
Là nội lực có sức mạnh vô biên
Nguồn năng lượng vĩnh hằng trong Vũ trụ
Thôi đêm đã khuya, con nên đi ngủ
Để mai lại lên đường đi tiếp cuộc Trường chinh.

Hà Nội, 16-12-2002

KHÓC

Đạo sỹ cô đơn khóc trong đêm
Lá Thu, rất khế, rụng bên thềm
Sương sớm giăng giăng trời se lạnh
Nước mắt tràn mi lãn êm êm

*

Thần Châu đã lướt trên không trung
Trung Quốc kiêu căng đến tuột cùng
Bao giờ Ý thức điều khiển được
Thì lũ Thần Châu rụng như sung

*

Đắm đuối suy tư ta với ta
Cô đơn tìm kiếm một mái nhà
San sẻ nỗi niềm căm hận ấy
Để lòng ta với nỗi sót xa

*

Cô đơn, mệnh mông, ai hiểu ta?
Thẹn thùng gõ cửa đến vài nhà
Thờ ơ, thương hại ta nhận đủ
Tìm đâu cho được bạn đồng hành

*

Vũ trụ mệnh mông có một Tâm
Nhớ ra điều ấy ta than thàn
Sao mình ấu trĩ rơi lệ khóc
Chợt cười sảng sặc nghĩ mình hâm

Hà Nội, 0 giờ 5 phút ngày 18-10-2003

TÌNH YÊU Ở CỐI NIẾT BÀN

Không hiểu sao,
ta vẫn cứ muốn yêu Quan Thế Âm Bồ Tát?
Trong cõi Niết Bàn khi Không-Ta,
Nơi chốn này là ánh sáng chan hoà
Hồ thu biếc không một làn sóng gợn
Lòng từ thiện mỗi ngày một lớn
Bóng tối vô-minh đã lùi xa
Khi ta đang đốt chiếc bè đã chở ta qua sông Mê bao la
tại bến Ngộ
mà Như Lai muốn dẫn độ chúng sinh...
Tại sao ta vẫn cứ nặng tình?
Tại sao ta vẫn yêu nàng vô hạn?
Phải chăng Bồ Tát yêu ta để cứu nạn
Sự khốn khổ của ta vì thiếu tình yêu
Nhỏ nước mắt thương sót ta mỗi buổi chiều
Vì ta buồn mang mác khi mặt trời lặn
Phải chăng Bồ Tát cũng không chấp-ngã khi dâng tặng
Tình yêu thánh thiện cho một thằng như ta
Ôi! Vũ Trụ bao la...
Ta vẫn nhìn thấy cả mặt trăng lẫn ngón tay Phật Tổ
Phải chăng điều này làm lòng ta loang lổ
Lẫn lộn Không-Ta và Có-Ta...
Ôi ! Trái tim Bồ Tát bao la...

Có hiểu lòng kẻ ăn mày Tình Yêu bên cửa Phật
Có hiểu những gì ta đang day dứt
Ở cõi Niết Bàn có được yêu Bồ Tát hay không?
Có được hôn lên đôi môi không một chút son hồng
Có được ôm Bồ Tát trong lòng trên thảm cỏ
dưới gốc Bồ Đề nghe những lời của Phật Tổ
giảng thuyết Nhân Duyên kinh động cả Thiên Hà?

....

Bồ Tát dù ở nơi rất xa...

Hãy trả lời ta...

Bằng Sóng Ý Thức...

Hà Nội, 18-08-2008

EM VÀ MẸ

Anh ở lại đón giao thừa Hà Nội
Trong tình yêu bí mật của người yêu
Thề từ nay sẽ không uống rượu mỗi buổi chiều
Im lặng, đắm say, tạc em vào Vũ Trụ...
Em là một cái gì đó... làm anh mất ngủ
Cứ lẫn lộn hoài... em và mẹ Việt Nam.

Chiều 29 Tết Kỷ Sửu 2009

XUÂN KỶ SỬU

Khi ta biết sự tồn tại và duy nhất của Tâm Vũ Trụ
Thì những khái niệm cơ bản trong ta tan vỡ rất kinh
Nguyên nhân của sự khổ đau mà Phật Tổ vạch ra làm ta rùng mình
Vi Người đã sai từ nguyên lý
Phật Tổ đã xem loài người là bé tí
Không hiểu được đâu! Vũ trụ là vô cùng!
Phật Tổ đã sai vì ở góc trời bé tí tẹo của thế giới trùng trùng
Có một thằng đệ tử của người phá tan tiên đề đó
Thằng con của Hồ Chí Minh!
Phật Tổ và các môn đệ hãy rần long, nghe nó tường trình
Rằng sự khổ đau không phải vì “chấp ngã”
Chúng ta, những người trên Trái Đất chỉ là những hòn đá
Nếu không được nhúng trong trường Ý thức của tự nhiên
Nếu không được song ý thức từ khắp mọi miền
Trong Vũ Trụ vổ vào đầu ta từng nano giây
Vổ vào hoa và cây
Vổ vào tất cả...
Vổ vào đầu ta cả những chân lý thật và giả
Tuỳ theo sóng đó từ đâu
Có những sóng ý thức đầy sắc màu
Nhưng lại xuất phát từ các nền văn minh yếu hơn Trái Đất
Mê hoặc ta làm các chuyện bất lương
Có những sóng ý thức làm ta tỏ tường
Từ những nền văn minh mạnh hơn Trái Đất
Rất đáng cay nhưng là sự thật...

Biến hoá vô cùng
Sóng ý thức điệp điệp, trùng trùng
Chen lẫn Xấu-Tốt, Thiện-Ác, Chiến tranh và Hoà bình
Sự đau khổ từ đó mà phát sinh
Muốn diệt khổ phải hướng Tâm Vũ Trụ
Căn nguyên Tâm mình phải là điểm tụ
Của những quy luật vĩnh hằng của Vũ Trụ bao la
Chứ không phải diệt cái Ta
Như Như Lai đã dạy
Những tinh tuý của dân tộc Việt trong mỗi người hãy vùnng dạy
Xây “bộ lọc” cho mình để nhận những niềm tin
Từ những nền văn minh mạnh hơn chúng ta cả trăm nghìn
Từ những nền văn minh ngoài Trái Đất
Xuân Kỷ Sửu đã về, long ta đang ngậy ngát
Men rượu của Trời đang rót vào Tâm....

Hà Nội, xuân Kỷ Sửu 2009

CHIA TAY EM

Anh chỉ sợ em không hạnh phúc
Khi biết lòng em, anh tự lượng lấy lòng
Đó là một hàm không tuyến tính, nó là một đường cong
Đi về phía mà em không mong muốn
Lòng anh đang dịu êm, từ tốn
Chia tay em không một chút ghen tuông...

*

Dù kỷ niệm không bao giờ phai nhạt
Trên những con đường anh phải đi và không có em
Những con đường chưa có tên
Trên bản đồ ý thức của nhân loại
Tên em vẫn ở trong tim anh không gì có thể hủy hoại
Chia tay em nhé ! Em ơi.....

Hà nội, 15-03-2009

TÂM VŨ TRỤ VÀ ĐỀ

Tại sao con luôn phải thử tình yêu của Người đối với con?

Hỡi Tâm Vũ Trụ !!!

Bằng việc đánh đề khi con sắp thành ông cụ

Tuổi năm lăm, răng rụng, tóc bạc phơ...

Không!!! Con tin tình yêu của Người là những sợi tơ

Mà con chưa thấy hết để dệt tấm lụa làng Vạn Phúc

Mà con chưa thấu hiểu hết để dệt những bức xúc

Thành lá cờ quy tụ hết Việt Nam

*

Con vẫn đi lang thang

Tạc hình Người bằng những tiên đề, định lý

Giảng sự hiển diện của Người cho hai thằng con trai yêu quý

Không một chút ngẫu nhiên, cờ bạc và đề

*

Con đã lái được các cơn bão ở Biển Đông...

Con đã gây ra các trận động đất....

Và con sẽ làm biết mất

Những kẻ thù của dân tộc Việt Nam...

Nhưng phải cho con thời gian...

Ôi cha !...Hồ Chí Minh!....

*

Tại sao con lại thế?

Tại sao Người không khổng chế

Vó ngựa hoang trên bình nguyên Tư Duy?

Phải chăng con đang lao tới những hiểm nguy

Khi đánh đề để đo tình yêu của Tâm Vũ Trụ????

*

Con đang hội tụ

Những suy tư, nghiền ngẫm của Việt Nam

Để dân tộc này thành cường quốc tỷ tỷ năm.....

Để con lại được đánh đề như một công dân hạng bét...

Ôi! Người ơi! Làm sao con nói hết

Tình yêu của con đối với Người

Tâm Vũ Trụ : Tọa Hóa, Chúa Trời...

Hãy làm cho dân tộc con trở thành bất tử!!!.

Hà nội, ngày 30-07-2009

GỬI CON TRAI ÚT NHÂN NGÀY SINH NHẬT

Cha đã dạy con học thuyết Tâm Vũ Trụ
Một vũ trụ quan tốt nhất hành tinh
Của cha, một người con của đất Việt đã phát minh
Dù con mới tròn mười bốn tuổi

*

Hôm nay, sinh nhật con, cha muốn con theo đuổi
đến hết đời để tìm ra chân lý tuyệt đối
để làm cho dân tộc mình mạnh nhất hành tinh
để dân tộc mình sánh vai với các nền văn minh
mạnh nhất trong Vũ Trụ

*

Con phải luôn luôn hướng về Tâm Vũ Trụ
Phải tìm thấy Người, rồi chứng minh, rồi bác bỏ
Rồi lại tìm, lại chứng minh, lại bác bỏ...
Cứ như thế Tâm Vũ Trụ ngày càng ngày càng sáng tỏ
Phải tạc hình Người trong tim bằng Toán Học nghe không con

*

Con cứ học và tự do dong chơi
Con có thể chơi với Chúa Trời
Con có thể chơi với quỷ thần
Vì trong con có Tâm Vũ Trụ mạnh hơn tỷ tỷ lần
Những gì mà loài người đang tôn kính

*

Tâm Vũ Trụ sẽ làm con thành người chân chính
Yêu Việt Nam cháy cả con tim
Yêu Trái Đất, yêu hệ Mặt Trời và yêu toàn Vũ Trụ
Vì tất cả những tình yêu đó đều hội tụ
Thành tình yêu bất tử với Người
Một tình yêu minh mẫn sang người
Khiến cho con trở thành người mạnh nhất

*

Con sẽ tiếp bước cha khi cha đã già
Cùng với các bạn con làm nên những thành công vang dội
Làm dân tộc ta trở thành gạch nối
Giữa loài người và Tâm Vũ Trụ thiêng liêng

Hà Nội, ngày 12-10-2009

CẢM XÚC XUÂN CANH DẦN

Con nhúng đầu con vào ngôi sao mười bốn cánh của mặt trống đồng
Để cơn bão hận thù trong lòng con dịu lại
Để ước mơ của con được thực hiện ngay trong hiện tại
Để Tâm Vũ Trụ thiêng liêng đốt cháy các trái tim
Trong đó có tim hai đứa con trai của con ngàn lần yêu thương
Trong đó có tim của đồng đội con còn nằm lại ở chiến trường
Trong đó có tim của các sinh viên tài năng trên các giảng đường
Trong đó có tim của các doanh nhân trên thương trường
Trong đó có tim của các Vua Hùng bất tử
Trong đó có tim của các anh hùng Việt Nam trong quá khứ
Trong đó có tim của Hồ Chí Minh
Trong đó có tim của các ủy viên bộ Chính trị
Trong đó có tim của các cô gái Việt Nam thùy my
Để cả dân tộc này bước vào cuộc trường chinh
Một cuộc ra trận có cả hôm qua, hôm nay và ngày mai
Dân tộc ta sẽ vượt qua quãng đường dài
Không phải bằng "đón đầu" hay "đi tắt"
Mà bằng sáng ý thức của Việt Nam, trong nháy mắt
Đưa dân tộc ta vượt trước loài người
Để sánh vai với các nền văn minh cạnh Chúa Trời
Trong Vũ Trụ bao la ngay trong năm này bằng nội lực ...
Những va chạm kinh hồn làm trống đồng đổ rục

Thieu vắn lòng chú hổ Canh Dần
Sóng ý thức của tám mươi tư triệu người mạnh hơn tỷ tỷ lần
Bom hạt nhân, máy bay , đại bác
Sẽ làm Trái Đất này đổi khác
Xé Trung Hoa thành bốn nước láng riêng ...
Thế giới sẽ bình yên
Cùng Việt Nam đi tới
Đến những Thiên Đường không có gì cao xa vời vợi
Mà giản dị như màu hoa nâu trong tết Canh Dần ...
Lòng con đã dịu lại nghìn lần
Hòa vào Tết toàn dân đang chờ đợi
Ôi! Xuân đã về và chúng ta đang tiến tới
Đên lân cận rất gần Tâm Vũ Trụ thiêng liêng

Xuân Canh Dần, 2010

SỰ VÔ BIÊN CỦA TÂM VŨ TRỤ

Không có gì nhất được sự vô biên của Tâm Vũ Trụ
Hỡi những cái đầu mạnh nhất Hành Tinh
Hỡi những nhà triết học anh minh
Dù học thuyết của các ông hội tụ được hàng tỷ người
Nhưng làm sao các ông phủ nhận được Chúa Trời
Tức, Tâm Vũ Trụ
Và khi các ông đã già lụ khụ
Bọn trẻ con sẽ hét lên rằng:
“Các người đã nhất chúng tôi
Trong một nhà tù rất tồi
Được xây nên bởi các tiên đề và định lý
Của các ông!!!”

.....

Hỡi những nhà triết học Việt Nam đang tô hồng
Một vĩ nhân ngoại bang nào đó trong quá khứ
Sẽ nhận được cơn bão dông giận giữ
Của những chàng trai mang dòng máu Lạc Hồng
Khi họ biết ở chính giữa Trống Đồng
Là Tâm Vũ Trụ...
Đó chính là Trống Đồng Ngọc Lũ...
Của các Vua Hùng, của dân tộc Việt Nam

Hà Nội; mùa Hè năm 2010

NHỮNG LÁT CẮT CỦA THỜI GIAN

HẠNH

Anh nhìn vào mắt em và thuyết giảng hùng hồn như Jêsu
Em nuốt từng lời như một con chiên ngoan đạo
Anh bỗng vụt đi tìm tự do như một cơn bão
Giờ mới hiểu rằng anh là nô lệ của em

.....

EM

Ta sẽ cùng đi bên nhau nghe em
Trên những nẻo đường dù chưa có dấu chân người đi trước
Để tìm kiếm cho ra nguồn nước
Để tưới cho đời mãi mãi xanh

....

VÀNG TRẮNG

Tóc mây rối bời không che nổi mặt trăng huyền diệu

Trong một đêm hè anh nợ sóng Hồ Tây

Anh mang mãi trong tim vàng trăng ấy

Biết đến bao giờ trả nợ hết em đây?

.....

VÀ TÔI

Suốt đời tìm kiếm Tâm Vũ Trụ

Để tuổi xuân cuộn cuộn chảy về KHÔNG

Hôm nay vương sợi Tơ hồng

Lòng ta bỗng thấy băng khuâng cùng TRỜI

Mùa Xuân năm 2011

MẶT TRÁI CỦA KINH DỊCH

Bài thơ này anh viết bằng máu của đứa con trai út của anh
Trong khi em nhìn xã hội như một bức tranh
Nhiều màu sắc và nhiều điểm nhấn
Em ơi em ! Không có gì xóa được sự bất tận !
Còn gộp lại sự vô cùng thành một, khó lắm lắm em ơi !
Em có đi lang thang đến cuối trời
Cũng chỉ thấy sự phân chia tàn bạo nhất !
Sự phân chia đến cùng cực !
“ Vô Cực sinh Thái Cực,
Thái Cực sinh Lưỡng Nghi...”
Em ơi ! Anh và em là một còn gì?
Sao cứ phải bên nội và bên ngoại ?
Sao cứ phải Âm và Dương ?
Sao cứ phải Vật Chất và Ý Thức ?
....
Tất cả, không được động vào Tâm Thức !
Nếu chia Âm, Dương đến cùng cực
Lúc hợp lại vào, vô cùng khó nghe không em
Nhưng phải hợp lại !
Nếu không thì không thể tìm được Tâm Vũ Trụ
Chân lý cuối cùng của vũ trụ hiểu không em ?
Tâm Vũ Trụ là miền giao của mọi đối tượng
Bởi thế nó tồn tại và duy nhất như tượng đài cao muôn tượng
Trong cái vũ trụ bao la này
Cái vũ trụ mà một con virus nhỏ nhoi cũng thuộc nó,
Cái vũ trụ mà một ý nghĩ ngoại tình cũng thuộc nó,
Tiếng sủa của một con chó,
Tiếng nói của loài người,
Tiếng kêu của một con dơi,
....

Cũng được định hình thành ngôn ngữ của Chúa Trời !
Mà ngôn ngữ đó là ngôn ngữ của Tâm Vũ Trụ
Đối tượng này là duy nhất, em ơi !
Đó chính là Chúa Trời !
Đó chính là Thượng Đế !
Đó chính là Đấng Sáng Thế !
Là Tạo Hóa, là Tự Nhiên, là cõi Niết Bàn !
...
Bởi thế sự phân chia chỉ làm ta chán nản
Vươn đến Người - Tâm Vũ Trụ thiêng liêng
Do đó phải để yên !
Trong đầu em, đừng để Thái Cực sinh Lưỡng Nghi !
Nếu làm được, em sẽ đạt tới tức thì
Tâm Vũ Trụ ngàn lần ta mong muốn !

Hà Nội, mùa Thu năm 2012

Tiến Sĩ Đỗ Xuân Thọ

Trang nhà của Tiến Sĩ Đỗ Xuân Thọ:: <http://songythuc.blogspot.com.au>

Nguồn: http://songythuc.blogspot.com.au/2012/10/tuyen-tap-tho-cua-o-xuan-tho_17.html